

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016200715
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1016200715.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Degmu a členov senátu JUDr. Andrey Kriškovej a JUDr. Otílie Belavej, v právnej veci žalobcu: A. S., E.. XX.XX.XXXX, J. Z.: X.Á. XXXX/XX, Y., Š. F. X. L., zastúpený advokátskou kanceláriou: KADUC & PARTNERS s.r.o., so sídlom Trojičné námestie 4, Trnava, IČO: 50 290 762, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-7/2016/RK zo dňa 17.02.2016, jednohlasne takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie Ministra vnútra Slovenskej republiky č. KM-OLVS-7/2016/RK zo dňa 17.02.2016, ako aj prvostupňové rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-OSO-2015/000869 zo dňa 21.10.2015 zrušuje a vec vracia Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave priznáva žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

I. Rozhodnutia správnych orgánov.

1. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. SVS-OSO-2015/000869 zo dňa 21.10.2015 zamietlo žiadosť žalobcu o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky podľa § 7 a § 8a ods. 3 zákona č. 40/1993 Z.z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnom občianstve“) a podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „SP“) z dôvodu, že udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je v záujme Slovenskej republiky, nie je splnená podmienka na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky podľa § 7 ods. 1 písm. i) zákona o štátnom občianstve a preto nie je dôvod na jeho udelenie podľa § 7 ods. 1 zákona o štátnom občianstve.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad, o ktorom rozhodol Minister vnútra Slovenskej republiky pod č. KM-OLVS-7/2016/RK zo dňa 17.02.2016 tak, že zamietol rozklad a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II. Žaloba.

3. Včas podanou žalobou, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.04.2016 sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti napadnutých rozhodnutí, ktoré vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, z nedostatočne zisteného skutkového stavu, správne orgány nesprávne a nezákonne postupovali, rozhodnutia sú nedostatočne a nepresvedčivo odôvodnené, čím boli porušené žalobcove zákonné práva.

4. Žalobca uviedol, že je utečenec z Ruskej federácie, ktorému Slovenská republika udelila azyl od 19.01.2005. Na území Slovenskej republiky sa nepretržite zdržuje od roku 2005 spolu so svojou rodinou (matkou, otcom, mladšou sestrou a starším bratom). Žalobca vstúpil spolu so svojou rodinou na územie Slovenskej republiky ako maloletý a po udelení azylu sa integroval do spoločnosti hlavne prostredníctvom vzdelávania, pričom úspešne dokončil Súkromnú školu podnikania vo Zvolene a následne nastúpil na denné štúdium na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici na Filozofickej fakulte. V súčasnosti pracuje v kuriérskej službe GLS Bratislava a má záujem žiť plnohodnotný život ako občan Slovenskej republiky. Žalobca splnil podmienky podľa § 7 ods. 1 písm. b) až i) zákona o štátnom občianstve, keďže má nepretržitý pobyt na území Slovenskej republiky viac ako štyri roky bezprostredne predchádzajúce podaniu žiadosti, je bezúhonný, nie je proti nemu vedené a ani nikdy nebolo vedené, žiadne trestné stíhanie, preukázal ovládanie slovenského jazyka slovom aj písmom, má všeobecné znalosti o Slovenskej republike, plní si povinnosti vyplývajúce z ustanovení právnych predpisov upravujúcich pobyt cudzincov na území Slovenskej republiky a ostatných predpisov právneho poriadku Slovenskej republiky.

5. Žalobca dôvodom zamietnutia jeho žiadosti nerozumie a ani sa k nim nevie vyjadriť, keďže časť dôvodov je klasifikovaná ako utajovaná skutočnosť so stupňom utajenia „vyhradené“. Žalobca namieta dôvod zamietnutia žiadosti z bezpečnostného hľadiska, keďže správny orgán bolo doručené nesúhlasné stanovisko SIS z bezpečnostného hľadiska. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že správny orgán mu neumožnil účinne sa v konaní brániť, keďže v konaní o žiadosti ani v rozkladovom konaní, nebolo žalobcovi umožnené zistiť dôvody, pre ktoré ho SIS vyhodnotila ako rizikovú osobu a neodporučila-udelit' žalobcovi štátne občianstvo. Žalobca namieta nedostatočné zistenie skutkového stavu, pretože prvostupňový správny orgán v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o štátne občianstvo uvádza, že dôvody nesúhlasu SIS nie sú známe správny orgán. Podľa názoru žalobcu, takéto odôvodnenie rozhodnutia neposkytuje žiadnu odpoveď na to, aké zistené skutočnosti mohli viesť k takémuto nesúhlasnému stanovisku. Žalobca rovnako poukázal i na druhostupňové rozhodnutie ministra vnútra Slovenskej republiky, v ktorom je uvedené, že „nesúhlasné stanovisko s konkrétnymi dôvodmi nesúhlasu nie je súčasťou spisovej dokumentácie k žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, pretože ide o utajovanú skutočnosť podľa zákona č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností.“ Zároveň správny orgán uvádza, že informácie poskytnuté SIS sú vedené v najvyššom stupni utajenia „vyhradené“. Podľa žalobcu, mal správny orgán povinnosť sám preskúmať, aké konkrétne informácie sú podkladom pre stanovisko SIS a zistiť aspoň podstatu dôvodov, pre ktoré SIS vyhodnotila žalobcu ako rizikovú osobu a následne posúdiť a rozhodnúť, či sú tieto informácie relevantné pre rozhodnutie o neudelení štátneho občianstva.

6. Žalobca je názoru, že správny orgán nesie primárnu zodpovednosť za spoľahlivé zistenie skutkového stavu a riadny priebeh dokazovania, bez ohľadu, či v konaní získava a používa informácie od iných subjektov, ktoré prípadne podliehajú režimu utajenia podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností. Ak má správny orgán na takéto stanoviská a informácie v konaní zo zákona prihliadať, musí poznať ich obsah a podstatu, aby na základe dôkladného oboznámenia sa so skutkovým stavom a pri použití správnej úvahy, v rámci ktorej zväží všetky okolnosti prípadu, mohol vydať zákonné rozhodnutie. Preto prvostupňový správny orgán bol povinný obrátiť sa na SIS a vyžadovať poskytnutie informácií, na základe ktorých by samostatne posúdil, či v prípade žalobcu ide o také utajované informácie, ktoré môžu viesť k neudeleniu štátneho občianstva.

7. Žalobca namieta, že ako osoba o ktorej právach sa rozhoduje a ktorá je priamym účastníkom konania, nebol oboznámený v konaní s podstatou informácií, ktoré boli použité v stanovisku SIS a nebolo mu umožnené sa k daným skutočnostiam vyjadriť, čím mu bola odňatá možnosť účinne obhajovať svoje záujmy a vyjadriť sa ku všetkým podkladom pre rozhodnutie. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že nevie, aké skutočnosti môžu byť dôvodom negatívneho stanoviska SIS, žalobca nebol nikdy trestne stíhaný, ani právoplatne odsúdený za trestný čin na území Slovenskej republiky alebo v zahraničí, nespolupracuje a vedome sa nestýka so žiadnymi slovenskými alebo cudzími informačnými službami, ani vedome nekoná a neohrozuje bezpečnosť Slovenskej republiky, preto si nie je vedomý konania alebo správania, ktoré by mohlo odôvodňovať riziko pre národnú bezpečnosť.

8. Žalobca namieta, že z administratívneho spisu ani z rozhodnutí nie je možné zistiť, akým spôsobom správny orgán vyhodnotil všetky dôkazy, ktoré si zaobstaral a najmä, prečo v danom prípade prevažuje

záujem verejný nad záujmom súkromným. Správny orgán uviedol, že určujúcim podkladom pre rozhodnutie bola utajovaná informácia poskytnutá SIS, pričom takýto postup považuje žalobca za nezákonný, priečiaci sa zásadám právneho štátu, keďže jedine správny orgán má zákonom zverenú možnosť rozhodnúť vo veci udelenia štátneho občianstva a v konaní by mal vyhodnotiť všetky dôkazy, ktoré svedčia v prospech aj neprospech žiadateľa. Preto, ak bolo jediným a určujúcim podkladom pre vydanie rozhodnutia utajované vyjadrenie SIS, pričom spisový materiál nedáva odpoveď na to či a ako sa správny orgán zaoberal vyhodnotením konfliktu súkromného a verejného záujmu, je možné dospieť k záveru, že vo veci fakticky rozhodla SIS a nie správny orgán zo zákona oprávnený. V tejto súvislosti žalobca odkázal na ústavný princíp legality v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý stanovuje, že „štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.“ Keďže v súčasnosti neexistuje zákonný základ pre takéto konanie SIS, došlo k prekročeniu limitov konania, ktoré sú uzákonené pre SIS. Orgánom, ktorý sa má zo zákona zaoberať žiadosťou o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a nie SIS (ktorá v danom prípade plní úlohu informačného charakteru na ktorú ministerstvo prihlíada v zmysle § 8a ods. 3 zákona o štátnom občianstve). Z uvedeného potom vyplýva, že ide len o jeden z dôkazov v konaní a zákon neukladá správnejmu orgánu povinnosť neudeliť štátne občianstvo v prípade negatívneho stanoviska SIS. Preto žalovaný musí vyhodnotiť stanovisko SIS v kontexte celého prípadu a ďalších dôkazov v konaní, a jeho rozhodnutie sa musí riadiť zásadou primeranosti. Tu žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/128/98 v ktorom v súvislosti s inštitútom správneho uváženia pri rozhodovaní o udelení, resp. neudelení štátneho občianstva Slovenskej republiky uviedol „Rozhodnutiu o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky musí predchádzať skúmanie podmienok v takom rozsahu, aby bolo možné príslušným orgánom určiť, či sú alebo nie sú splnené podmienky na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky.“

9. Žalobca zdôraznil potrebu posúdenia a zohľadnenia súkromného a rodinného života na ktoré správny orgán neprihlíadol a to, že žalobca trvale žije na Slovensku spolu so svojou matkou, otcom, bratom a sestrou, ktorým bol udelený status azylanta, že staršiemu bratovi bolo udelené štátne občianstvo Slovenskej republiky, preto je potrebné prihliadať na rodinný a súkromný život žalobcu na Slovensku. V tejto súvislosti žalobca poukázal na súvisiacu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v prípade C.G. a ostatní proti Bulharsku (rozsudok z 24.7.2008, sťažnosť č. 1365/07) v ktorom ESLP skonštatoval porušenie čl. 8 Dohovoru v prípade, keď bol sťažovateľ (manžel a otec bulharských štátnych občanov) vyhostený z územia Bulharska z dôvodu ohrozenia národnej bezpečnosti bez toho, aby bol oboznámený s utajovanými informáciami, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie o vyhostení. V tomto prípade ESLP jednoznačne skonštatoval, že štátne orgány, ktoré rovnako ako v prípade sťažovateľa, neposkytli možnosť oboznámenia sa aspoň s podstatou utajovaných dôvodov, postupovali v konaní arbitrárne. ESLP skonštatoval, že takýto zásah do rodinného života sťažovateľa bol v rozpore s právom, pretože sťažovateľ nemal k dispozícii ani minimálnu ochranu proti arbitrárnosti zo strany konajúcich štátnych orgánov. Vo vzťahu k tomu, ktoré činy resp. konanie alebo správanie sťažovateľov môže predstavovať ohrozenie národnej bezpečnosti, ESLP skonštatoval, že určenie toho, čo ohrozuje národnú bezpečnosť, prináleží v prvom rade orgánom štátu. To však neznamená, že vymedzenie ohrozenia národnej bezpečnosti môže ísť nad rámec jeho prirodzeného významu („beyond its natural meaning“), inými slovami, štát nemôže pod ohrozenie národnej bezpečnosti podradit' akékoľvek konanie alebo správanie osoby, ktoré sa mu nepozdáva (§43 rozsudku).

Taktiež rozhodnutie Súdneho dvora EÚ o predbežnej otázke v prípade ZZ proti Secretary of State for Home Department, č. C-300/11 zo 4.6.2013, ktoré je právne záväzné pre Slovenskú republiku, „(...)Z týchto dôvodov odpovedal Súdny dvor na predloženú predbežnú otázku tak, že článok 30 ods. 2 a článok 31 smernice 2004/38, v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že vyžadujú, aby v prípade, ak vnútroštátny orgán dotknutej osobe nesprístupní presné a úplné dôvody, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté na základe článku 27 tejto smernice, ako ani s tým súvisiace dôkazy, príslušný vnútroštátny súd zabezpečil, že sa to obmedzí na nevyhnutnú mieru a že sa dotknutej osobe v každom prípade oznámi podstata týchto dôvodov spôsobom, pri ktorom sa zohľadní nevyhnutný dôverný charakter dôkazov.“

10. K porušeniu pravidiel cestnej premávky v zmysle zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, na ktoré správne orgány v svojich rozhodnutiach poukázali s tým, že žiadateľ vzhľadom na opakované a časté porušovanie zákona neposkytuje záruku plnenia povinností vyplývajúcich z právneho poriadku Slovenskej republiky tak, aby sa mohol stať jej občanom, resp. vzhľadom na opakované porušenie zákona o cestnej premávke nebol preukázaný prínos žalobcu pre Slovenskú republiku, žalobca s

poukazom na ust. § 7 ods. 1 písm. i) zákona o štátnom občianstve uviedol, že žalovaný nesprávne vyhodnotil skutočnosti súvisiace s porušovaním pravidiel cestnej premávky a neodôvodnene pripisuje týmto skutočnostiam význam, pre ktorý bola žalobcovi zamietnutá žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky. Žalobca svoju schopnosť integrovať sa do spoločnosti v Slovenskej republike preukazuje predovšetkým tým, že si vždy plnil povinnosti cudzinca v zmysle zákonov, ktoré tieto povinnosti upravujú, ako zákon č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že zákon o cestnej premávke neukladá výlučne povinnosti cudzincom, ale všetkým účastníkom cestnej premávky. Žalobca sa nikdy nevyhýbal uloženým sankciám za priestupky v cestnej premávke z čoho je zrejmé, že si právny poriadok Slovenskej republiky ctí a rešpektuje ho. Preto odôvodnenie správnym orgánom, že v prípade žalobcu nebol preukázaný jeho prínos pre slovenskú spoločnosť práve kvôli opakovanému porušeniu pravidiel cestnej premávky, je reštriktívny a v dnešnej modernej dobe anachronický. Žalobca spolu so svojou rodinou priniesli na Slovensko svoj jazyk, svoju kultúru aj tradície, čím nepochybne obohatili slovenskú spoločnosť v kultúrnej, jazykovej a náboženskej rozmanitosti, preto posudzovať prínos žalobcu pre spoločnosť len z pohľadu dodržiavania pravidiel cestnej premávky, je nedostatočné.

III. Vyjadrenie žalovaného.

11. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním z 28.06.2016, doručeným súdu dňa 04.07.2016 s tým, že napadnuté rozhodnutia boli dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené, v súlade so zákonom o štátnom občianstve, právnym poriadkom a zákonom o ochrane utajovaných skutočností. Žalovaný trvá na svojom rozhodnutí a žalobu žiada zamietnuť.

12. V prvom rade žalovaný uviedol, že rozhodnutie ministra vnútra č. KM-OLVS-7/2016/RK zo dňa 17.02.2016 nadobudlo právoplatnosť dňa 25.02.2016 a žaloba bola podaná na Krajský súd v Bratislave dňa 26.04.2016. Žalovaný citoval ust. § 250b ods. 1 OSP, podľa ktorého, sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Keďže posledný deň dvojmesačnej lehoty padol na 25.04.2016 (pondelok) a žaloba bola podaná dňa 26.04.2016, deň po lehote, žiadal podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastaviť.

13. K meritu veci žalovaný uviedol, že správny orgán vychádzal zo stanoviska oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru v Banskej Bystrici č.PPZ-HCP-BB5-2-003/2014-SQ zo 14.01.2014 z ktorého vyplýva, že žalobca ako žiadateľ má udelený trvalý pobyt - azyl od 19.01.2005. Následne odbor štátneho občianstva vyžiadal podľa § 8a zákona o štátnom občianstve stanoviská od Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru oboru riadenia kriminálnych analýz, Slovenskej informačnej služby, zabezpečil lustráciu v informačnom systéme Policajného zboru AVÍZO a odpis registra trestov z Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

14. Žalovaný osobitne venoval pozornosť nesúhlasnému stanovisku SIS z bezpečnostného hľadiska s tým, že nesúhlasné stanovisko SIS s dôvodmi nesúhlasu nie je súčasťou spisovej dokumentácie, nakoľko ide o utajovanú skutočnosť podľa zákona č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov so stupňom utajenia „vyhradené“. Dôvody nesúhlasu nie sú známe ani správnomu orgánu, preto s dôvodmi nesúhlasného stanoviska SIS nie je možné oboznamovať žiadateľa a uvádzať ich priamo v rozhodnutí.

15. K námietke porušenia pravidiel cestnej premávky v zmysle zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, žalovaný uviedol, že v zmysle výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, žalobca počas svojho pobytu na území Slovenskej republiky opakovane porušil § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, za čo bol žalobca sankcionovaný. K jednotlivým priestupkom žalovaný uviedol, že dňa 23.06.2012 a druhýkrát dňa 13.04.2014 žalobca porušil pravidlá cestnej premávky, za čo mu boli uložené sankcie vo výške 20,-Eur, dňa 06.09.2013 žalobca porušil § 4 ods. 2 písm. 1) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená sankcia vo výške 20,-Eur, dňa 31.08.2014 žalobca porušil § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená sankcia vo výške 540,-Eur,

dňa 19.01.2015 žalobca porušil § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená sankcia vo výške 20,-Eur,

dňa 01.06.2015 žalobca porušil § 32 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená sankcia vo výške 10,-Eur.

Uvedené porušenia zákona o cestnej premávke žalovaný vyhodnotil tak, že žalobca nespĺňa podmienky na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky podľa § 7 ods. 1 písm. i) zákona o štátnom občianstve.

16. Žalovaný uviedol, že na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je právny nárok ani po splnení zákonných podmienok a štátne občianstvo Slovenskej republiky nemožno odobrať (čl. 5 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Ide o trvalý zväzok medzi občanom a štátom, preto treba pri jeho udeľovaní postupovať mimoriadne dôkladne a uprednostniť záujmy štátu nad individuálnymi záujmami. Dôležitými skutočnosťami pri posudzovaní žiadosti je posúdenie celkovej integrácie žiadateľa do spoločnosti, jeho prínosu pre spoločnosť a vžitie sa s kultúrnym a sociálnym prostredím a zákonmi krajiny, o ktorej štátne občianstvo sa uchádza. Nemenej dôležité je aj bezpečnostné hľadisko a zabezpečenie ochrany záujmov Slovenskej republiky, práv a slobôd všetkých občanov Slovenskej republiky.

17. Správny orgán má podľa § 8a ods. 3 zákona o štátnom občianstve povinnosť prihliadať v konaní o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, ako aj na stanoviská Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby a iných dotknutých štátnych orgánov. V preskúmvanej veci nesúhlasné stanoviská bezpečnostných orgánov boli pri rozhodovaní správnym orgánom zohľadnené a štátne občianstvo Slovenskej republiky podľa § 7 ods. 1 zákona o štátnom občianstve, nebolo žalobcovi udelené. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sžo/64/2014 z 31.03.2016, ktorým potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1 S/167/2013-40 zo dňa 15.05.2014 vo veci žalobcu A. C.-J., ktorému bola zamietnutá žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí konštatuje „Žalovaný je zákonom povelaným orgánom posúdiť žiadosť o udelenie štátneho občianstva s prihliadnutím na všetky aspekty vyplývajúce zo zákona o štátnom občianstve a je povinný pri svojom rozhodovaní zobrať do úvahy negatívne stanoviská dotknutých štátnych orgánov, ktoré boli vydané ku konkrétnej žiadosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že žalovaný pred vydaním preskúmvaného rozhodnutia podrobne skúmal splnenie zákonných podmienok v zmysle § 7 a § 8a ods. 3 zákona č. 40/1993 Z.z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, preto neobstojí námietka žalobcu, že v správnom konaní nebol skutkový stav dostatočne zistený. Žalovaný rozhodol v súlade so zákonom o štátnom občianstve, keď žiadosť žalobcu o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nevyhovela, pričom svoje rozhodnutie aj náležité zdôvodnil. Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.05.2014 sp.zn. 1S/167/2013-40 ako vecne správny potvrdil.“

IV. Replika žalobcu.

18. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 23.08.2017 reagoval na vyjadrenie žalovaného, podľa ktorého žaloba bola podaná oneskorene (§ 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a žiadal konanie zastaviť. Podľa názoru žalobcu, bola žaloba podaná včas, podaním na pošte v Trnave dňa 25.04.2016 (§ 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

19. K bezpečnostnému riziku, ktoré je základným argumentom rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, keď žalovaný konštatuje, „dôvody nesúhlasu nie sú známe ani správne orgánu“ (strana 3 vyjadrenia) a tieto dôvody je zároveň nemožné sprostredkovať žalobcovi (ako žiadateľovi o občianstvo Slovenskej republiky), rovnako ako je nemožné ich uvádzať priamo v rozhodnutí, keďže sa jedná o utajovanú skutočnosť podľa zákona č. 251/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností (strana 4 vyjadrenia), žalobca naďalej trvá na svojom vyjadrení v žalobe s tým, že takýto postup správneho orgánu je v rozpore s procesnými pravidlami správneho konania o to viac, ak bol skutkový a právny základ pre vydanie rozhodnutia neznámy nielen žalobcovi, ale dokonca aj samotnému správne orgánu, ktorý o žiadosti rozhodoval. V tejto súvislosti žalobca poukázal na právny záver Krajského súdu v Bratislave, ktorý v rozsudku sp. zn. 9Saz/8/2012 konštatoval, že „pokiaľ budú súčasťou dokazovania informácie, poznatky či iné správy získané od iných štátnych orgánov (pozn. žalobcu - tzn. aj od Slovenskej informačnej služby), bude jeho povinnosťou vyžadovať od týchto orgánov, aby tieto ich stanoviská svojim obsahom dávali odporcovi dostatočnú masu informácií k tomu, aby

odporca mohol kvalifikovane a s plnou znalosťou stavu veci posúdiť existenciu či neexistenciu podkladov poskytnutia doplnkovej ochrany a teda aby sa vo veci vydané rozhodnutie opieralo o náležite zistený skutkový stav veci."

20. Žalobca ďalej poukázal a aj citoval časť rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. ISŽa/32/2014 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. I0SŽa/2/2011, v ktorom súd definoval imperatív nutnosti oboznamovať sa s dostatočným kvantom informácií o skutočnostiach, ktoré sú základom rozhodovania.

21. K špecifikovaným priestupkom na úseku cestnej premávky, za ktoré bol žalobca riešený v období od 23.06.2012 do 01.06.2015, žalobca opäť zdôraznil, že spáchanie priestupkov na úseku cestnej premávky podľa zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke za nedodržanie povinností, ktoré mu ako žiadateľovi o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky vyplývajú z ustanovenia § 7 ods. 1 písm. i) zákona o štátnom občianstve, je v procese vyhodnocovania žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, irelevantné.

V. Administratívne konanie.

22. Z administratívneho spisu súd zistil, že žalobca podal dňa 19.03.2013 žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky prostredníctvom vtedajšieho Obvodného úradu Banská Bystrica, z ktorej je zrejmé, že žalobca je štátnym občanom Ruskej federácie, slobodný, je študentom II. ročníka denného štúdia Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici filozofickej fakulty a má udelený trvalý pobyt - azyl od 19.01.2005. V zmysle výpisu z registra trestov zo 14.03.2013 žalobca nemá záznam v registri trestov GP SR. Otec - T. B. S., E.. XX.XX.XXXX, matka - P. S., E.. XX.XX.XXXX, brat - J. S., E.. XX.XX.XXXX, sestra - A. S., E.. XX.XX.XXXX.

23. Podaním z 31.07.2013 prvostupňový správny orgán požiadal SIS o preverenie žiadateľa o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky vo veci žalobcu, kde správou podľa oznámenia SIS č. 54/22-V-87/2014-S a č. 54/22-D-88/2014-S z 21.01.2014 vo veci P. S., E.. XX.XX.XXXX a A. S., E.. XXXX, bolo oznámené záporné stanovisko.

24. Z lustrácie v systéme AVÍZO mal prvostupňový správny orgán potvrdené dňa 18.12.2013, že v čase spracovania údajov žalobca nie je trestne stíhaný.

25. Z potvrdenia o štúdiu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici z 02.09.2014 mal prvostupňový správny orgán osvedčené, že žalobca je v akademickom roku 2014/2015 študentom prvého ročníka, dennej formy štúdia na filozofickej fakulte.

26. Z potvrdenia o štúdiu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici zo 07.09.2015 mal prvostupňový správny orgán osvedčené, že žalobca je v akademickom roku 2015/2016 študentom druhého ročníka, dennej formy štúdia na filozofickej fakulte.

27. Podaním z 11.11.2014 prvostupňový správny orgán požiadal SIS o preverenie žiadateľa o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky vo veci žalobcu, kde správou podľa oznámenia SIS č. 54/22-V-21-3/2015-S z 19.03.2015 vo veci P. S., nar. XX.XX.XXXX a A. S., E.. XXXX, bolo oznámené záporné stanovisko.

28. Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky k 21.10.2015 mal prvostupňový správny orgán informáciu o siedmych priestupkoch žalobcu, všetky na úseku cestnej premávky.

29. Následne prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie č. SVS-OSO-2015/000869 zo dňa 21.10.2015, ktorým žiadosť žalobcu o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky podľa § 7 a § 8a ods. 3 zákona o štátnom občianstve zamietol z dôvodu, že udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je v záujme Slovenskej republiky, nie je splnená podmienka na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky podľa § 7 ods. 1 písm. i) zákona o štátnom občianstve a preto nie je dôvod na jeho udelenie podľa § 7 ods. 1 zákona o štátnom občianstve. Proti predmetnému rozhodnutiu podal žalobca dňa 19.11.2015 rozklad, ktorý hmotnoprávne ako aj procesne kopíruje

námietky uplatnené v žalobe. Podaný rozklad so stanoviskom prvostupňového správneho orgánu bol dňa 19.01.2016 postúpený na rozhodnutie Ministrom vnútra Slovenskej republiky, ktorý pod č. KM-OLVS-7/2016/RK zo dňa 17.02.2016 rozhodol tak, že zamietol rozklad a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Uvedené rozhodnutia sú predmetom súdneho prieskumu.

VI. Právne posúdenie žaloby.

30. Podľa § 491 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

31. Podľa § 491 ods. 2 SSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

32. V predmetnej veci bolo konanie začaté podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. podaním žaloby na súd, dňa 26.04.2016, t.j. pred dňom nadobudnutia účinnosti SSP. Súd pri preskúvaní zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia postupoval podľa SSP, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016 a nahradil Občiansky súdny poriadok, s poukazom na prechodné ustanovenie § 491 ods. 1 a ods. 2 SSP, podľa ktorého, správny súd konanie dokončí podľa SSP s tým, že právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona ostávajú zachované a nebude uplatňovať ustanovenia SSP, ak by boli v neprospech žalobcu.

33. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

34. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

35. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

36. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto zistenie súdu musí smerovať k tomu, či objasnenie skutkového stavu správnym orgánom je úplné a jeho postup zákonný.

37. Podľa § 1 zák. č. 40/1993 Z.z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky, tento zákon ustanovuje podmienky nadobúdania, straty a osvedčovania štátneho občianstva Slovenskej republiky a upravuje priestupky na úseku štátneho občianstva Slovenskej republiky.

38. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 40/1993 Z.z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky, štátne občianstvo Slovenskej republiky možno udeliť žiadateľovi, ktorý nie je štátnym občianom Slovenskej republiky a a) má nepretržitý trvalý pobyt na území Slovenskej republiky aspoň osem rokov bezprostredne predchádzajúcich podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, b) je bezúhonný; za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje ten,

1. kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a od zahľadania odsúdenia neuplynulo päť rokov,
  2. koho trestné stíhanie za úmyselný trestný čin bolo právoplatne podmiennečne zastavené a od uplynutia skúšobnej doby neuplynulo päť rokov,
  3. koho trestné stíhanie za úmyselný trestný čin bolo zastavené rozhodnutím súdu o schválení zmiernu alebo rozhodnutím prokurátora o schválení zmiernu a od právoplatnosti tohto rozhodnutia neuplynulo päť rokov.
- c) ktorému nebol súdom uložený trest vyhostenia,
  - d) proti ktorému nie je vedené trestné stíhanie,
  - e) proti ktorému nie je vedené vydávacie konanie ani konanie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu,
  - f) proti ktorému nie je vedené konanie o administratívnom vyhostení,
  - g) proti ktorému nie je vedené konanie o odňatie azylu,
  - h) preukázal ovládanie slovenského jazyka slovom aj písmom a všeobecných znalostí o Slovenskej republike (ďalej len "ovládanie slovenského jazyka") podľa § 8 ods. 5 až 8; to neplatí pre žiadateľa podľa § 7 ods. 2 písm. b) a i), odsekov 4 až 6 a pre žiadateľa, ktorý v čase podania žiadosti nedovŕšil 14 rokov,
  - i) plní si povinnosti vyplývajúce z ustanovení právnych predpisov upravujúcich pobyt cudzincov na území Slovenskej republiky, verejné zdravotné poistenie, sociálne poistenie, starobné dôchodkové sporenie, dane, odvody, poplatky, zamestnávanie cudzincov a ďalšie povinnosti vyplývajúce pre cudzincov z právneho poriadku Slovenskej republiky.

39. Podľa § 7 ods. 2 písm. e) zák. č. 40/1993 Z.z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky, žiadateľovi, ktorý má na území Slovenskej republiky povolený pobyt, možno udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky bez splnenia podmienky uvedenej v odseku 1 písm. a), ak tento zákon neustanovuje inak, ak je azylantom aspoň štyri roky bezprostredne predchádzajúce podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky.

40. Podľa § 8a ods. 3 zák. č. 40/1993 Z.z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky, ministerstvo v konaní o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky požiada o stanovisko osobitný útvar Policajného zboru, a ak je to potrebné, aj Slovenskú informačnú službu a iné dotknuté štátne orgány. Ministerstvo v konaní o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky prihliada na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, ako aj na stanoviská Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby a iných dotknutých štátnych orgánov. Ak ide o žiadateľa podľa § 7 ods. 2 písm. b), ministerstvo si vyžiada vyjadrenie dotknutého štátneho orgánu. Dotknutý štátny orgán vo vyjadrení uvedie dôvody, ktoré opodstatňujú udelenie výnimky zo splnenia podmienok podľa § 7 ods. 1 písm. a) a h).

41. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

42. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

43. Podľa § 46 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

44. Podľa § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

VII. Závery správneho súdu.

45. Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo v medziach žalobných dôvodov preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutí Ministra vnútra Slovenskej republiky č. KM-OLVS-7/2016/RK zo dňa 17.02.2016

a prvostupňového správneho orgánu č. SVS-OSO-2015/000869 zo dňa 21.10.2015, ktorými bola žalobcovi zamietnutá žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky z dôvodu, že udelenie štátneho občianstva žalobcovi nie je v záujme Slovenskej republiky a z dôvodu nespĺnenia podmienok uvedených v § 7 ods. 1 písm. i) zákona o štátnom občianstve Slovenskej republiky.

46. Na tomto mieste má súd potrebu uviesť, že rozhodovanie o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky je jeden zo spôsobov, ktorým sa prejavuje územná suverenita Slovenskej republiky, pričom cudzinec nemá na udelenie štátneho občianstva právny nárok aj keby splnil podmienky uvedené v zákone o štátnom občianstve. Ide o trvalý zväzok medzi občanom a štátom, z ktorého vznikajú obom stranám práva i povinnosti. Pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie štátneho občianstva správny orgán skúma a prihliada na integráciu žiadateľa do spoločnosti a jeho vžitie sa s kultúrnym a sociálnym prostredím, jeho prínos pre spoločnosť, rešpektovanie právneho poriadku, vyhodnotenie rizík pre bezpečnosť a ochranu záujmov štátu v spojení s ochranou práv a slobôd všetkých občanov Slovenskej republiky. Všetky skutočnosti, ktoré majú pre rozhodovanie správneho orgánu význam, je správny orgán povinný vyhodnotiť a na základe zákonom povolenej správnej úvahy rozhodnúť, či žiadateľovi udelí štátne občianstvo alebo nie.

47. Základom právneho posúdenia žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky je zákon o štátnom občianstve Slovenskej republiky, ktorý v § 7 ustanovuje, za akých zákonných podmienok možno udeliť žiadateľovi štátne občianstvo.

48. Námietky žalobcu uvedené v odsekoch 5. až 8. tohto rozhodnutia, ktoré absorbujú dôvod zamietnutia žiadosti v tom, že udelenie štátneho občianstva žalobcovi nie je v záujme Slovenskej republiky, súd vyhodnotil ako dôvodné.

Správny súd z administratívneho spisu a z rozhodnutí správnych orgánov zistil, že v predmetnej veci prvostupňový správny orgán požiadal o stanovisko SIS. Stanovisko SIS o preverení žiadateľa o udelenie štátneho občianstva bolo záporné, podliehajúce stupňu utajenia „vyhradené“, ktorého obsah nebol známy správnomu orgánu pri posúdení a vyhodnotení zákonných podmienok pri rozhodovaní či možno žalobcovi ako žiadateľovi udeliť štátne občianstvo. Súd je názoru, že takýmto postupom správneho orgánu, nedošlo k riadnemu zisteniu skutkového stavu, preto v prospech žalobcu možno hovoriť, že nebola zabezpečená „rovnosť zbraní resp. zásada proporcionality“, keď žalobca sa tým pádom nemohol kvalifikovane brániť, resp. minimálne sa vyjadriť k zisteným skutočnostiam, ktoré boli jedným z dôvodov zamietnutia jeho žiadosti o udelenie štátneho občianstva. V danej veci sa mal sám správny orgán oboznámiť s obsahom negatívneho stanoviska SIS so zákonom stanovených podmienok (zák.č. 215/2004 Z.z.) a v odôvodnení svojho rozhodnutia mal uviesť aspoň podstatu dôvodov, ktorých preskúmateľnosť je obmedzená a to takým spôsobom, aby sa dosiahol bezpečnostný záujem štátu, pri zohľadnení charakteru utajovanej skutočnosti. V zmysle európskej judikatúry (rozsudok Josep Peñarroja Fa, sojené veci C-372/09 a C-373/09, EU:C:2011:156, bod 63, rozsudok Hristo Gajdarov, C-430/10, EU:C:2011:749, bod 41, rozsudok Unectef proti Georges Heylens a i., 222/86, EU:C:1987:442, bod 15, rozsudok 62 Kadi a Al Barakaat International Foundation proti Rade a Komisii, spojené veci C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 337) osoba preverovaná bezpečnostnými orgánmi, má oprávnenie poznať aspoň základný obsah informácií, pre ktoré je považovaná za rizikovú pre bezpečnosť štátu a jeho obyvateľov. Tým, že v rozhodnutí správneho orgánu nebola uvedená aspoň podstata dôvodov, pri zohľadnení charakteru utajovanej skutočnosti, konaním správneho orgánu bol porušený princíp právneho štátu definovaný v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, keď jedným zo základných znakov právneho štátu je, aby rozhodnutia orgánov verejnej moci boli spravodlivé resp. aby neboli arbitrárne, formalistické, svojvoľné a nedostatočne odôvodnené. Na základe uvedeného právneho názoru, rozhodnutia správnych orgánov prvého aj druhého stupňa sú svojvoľné, keďže sami nepoznajú obsah negatívneho stanoviska SIS, sú nedostatočne odôvodnené, keďže z nich nevyplýva na základe akých konkrétnych skutočností predstavuje žalobca hrozbu pre štát.

49. Správne orgány sú viazané nie len zákonmi Slovenskej republiky, ale predovšetkým Ústavou SR a v rámci rozhodovania o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb musia dbať na to, či ich postup a rozhodnutie je v súlade s Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami o ľudských právach, ktorými je Slovenská republika viazaná a majú vyššiu právnu silu ako zákony Slovenskej republiky.

50. Súd dáva do pozornosti i právo na spravodlivý proces zakotvené v čl. 46 až čl. 50 Ústavy SR a niet pochybnosti o tom, že s právom na spravodlivý proces úzko súvisí aj právo na riadne odôvodnenie

rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu musí byť zrejme akými úvahami bol vedený pri rozhodovaní, na základe akých konkrétnych podkladov rozhodol, pričom obsah podkladov musí byť prístupný aj účastníkovi konania, ktorý má právo sa k podkladom vyjadriť. Tým, že pri zohľadnení charakteru utajovanej skutočnosti, nemal žalobca k informácii prístup a nemohol sa účinne brániť v správnom konaní, bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces (rozsudok NS SR sp.zn. 34 So 226/04 z 19.10.2005, rozsudok NS SR sp.zn. 1 So 115/2010 z 25.01.2011, rozsudok NS SR sp.zn. 7Sžo/45/2015 z 29.09.2016, nález Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 1/02, sp.zn. II. ÚS 174/04, sp.zn. III. ÚS 117/07, sp.zn. III. ÚS 332/09, sp.zn. I.ÚS 243/07, sp.zn. I. ÚS 114/08, sp.zn. III. ÚS 36/2010).

51. Správny súd svoj právny názor oprel v zmysle analógie legis o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v obdobnej veci sp.zn. 5Sžo/70/2015 z 30.05.2017 predmetom ktorej bolo rozhodnutie o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky ako i z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 10Sža/3/2016 z 27.03.2019 v spojení s nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. PL.ÚS 8/2016-131 z 12.12.2018 predmetom ktorej bolo rozhodnutie o žiadosti o udelenie trvalého pobytu na území Slovenskej republiky.

52. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 9. tohto rozhodnutia, týkajúcu sa posúdenia a zohľadnenia súkromného a rodinného života na ktoré správny orgán neprihliadol, súd vyhodnotil ako dôvodnú. V rozhodnutiach správnych orgánov nie je ani zmienka vyhodnotenia súkromného a rodinného statusu žalobcu pri posúdení žiadosti o udelenie štátneho občianstva ako aj komparácia verejného a súkromného záujmu pri posúdení predmetnej žiadosti a akými úvahami sa pri vyhodnotení týchto dvoch hľadísk správny orgán riadil, zvlášť, keď sféra ochrany súkromného života je chránená čl. 8 ods. 1 Dohovoru. Riadne zistenie skutkového stavu a odôvodnenie rozhodnutia vo sfére súkromného a rodinného života je dôležité zvlášť pre členské štáty Rady Európy, od ktorých sa vyžaduje rešpektovať rodinný život. Preto každý takýto zásah do rodinného života musí byť odôvodnený. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že právo na rodinný život zostáva zachované aj vtedy, keď jeho oprávnené subjekty proti svojej vôli nemôžu žiť spolu. Ide o prípady, keď v dôsledku rozhodnutia štátu (trestná činnosť, imigračná politika, ...) musí jeden z oprávnených subjektov (člen rodiny, manžel/ka, druh/žka, ...) žiť oddelene od svojej rodiny.

53. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 10. tohto rozhodnutia, týkajúcu sa vyhodnotenia porušenia pravidiel cestnej premávky v zmysle zákona o cestnej premávke s tým, že žalobca vzhľadom na opakované a časté porušovanie zákona neposkytuje záruku plnenia povinností vyplývajúcich z právneho poriadku Slovenskej republiky tak, aby sa mohol stať jej občanom, súd vyhodnotil ako dôvodnú, avšak len v tom kontexte, podľa názoru súdu, v rozhodnutiach absentuje správna úvaha prepojenia uvedených skutkových zistení k použitému právnemu predpisu - zákonu o štátnom občianstve. Len konštatovanie, že žiadateľ vzhľadom na opakované a časté porušovanie zákona v súčasnosti neposkytuje záruku plnenia povinností vyplývajúcich z právneho poriadku Slovenskej republiky tak, aby sa mohol stať jej občanom, keď žiadateľ o občianstvo práve vžitím sa s právnym poriadkom Slovenskej republiky a jeho dodržiavaním preukazuje svoju integráciu do spoločnosti, čím zakladá odôvodnený predpoklad, že v prípade udelenia štátneho občianstva, v budúcnosti bude plniť všetky povinnosti občana Slovenskej republiky, je podľa názoru správneho súdu nedostatočné. Takéto odôvodnenie, bez premisy skutkových zistení k použitým právnym predpisom, vykazuje vadu nepreskúmateľnosti.

54. Odôvodnenie rozhodnutia musí obsahovať logické súvislosti z ktorých bude zrejme, prečo na zistené skutkové okolnosti boli použité citované zákonné ustanovenia a ich prepojenie k výroku rozhodnutia. Argumentácia odôvodnenia rozhodnutia má byť presvedčivá tak, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým správny orgán na základe týchto premís dospel, boli prijateľné, racionálne a presvedčivé. Iba riadne, logické a pre účastníka správneho konania zrozumiteľné odôvodnenie sa pre neho stáva titulom presvedčenia o zákonnosti vydaného správneho rozhodnutia alebo východiskom pre spochybnenie tohto rozhodnutia (NS SR sp.zn. 5Sžp 76/2009, sp.zn. 5Sžp 87/2009).

55. Krajský súd v Bratislave s poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a rozhodnutie žalovaného aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a zistenie skutkového stavu je nedostatočné pre riadne posúdenie veci. Preto súd v súlade s § 191 ods.1 písm. d) a e) SSP zrušil napadnuté rozhodnutia a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie. Žalovaná ako aj prvostupňový správny orgán sú viazaní právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozsudku (§ 191 ods. 6 SSP).

VII. Trovy konania.

56. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 167 v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

57. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení zák. č. 33/2001 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).